

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/15/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613010325
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8613010325.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Jaroslava Bugeľa a JUDr. Petra Farkaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 15. mája 2014, v trestnej veci obž. W. O., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T/120/2013 zo dňa 31.01.2014 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného W. O..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T/120/2013 zo dňa 31.01.2014 bol obžalovaný W. O. uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 22.8.2013 v čase asi o 03.20 hod. vo U. v herni DOBLE/STAR na ulici U. č. XXX, využijúc nepozornosť obsluhujúceho personálu, spoza barového pultu zobral peňaženku, z ktorej vybral finančnú hotovosť 500,- eur a peňaženku vrátil na miesto, avšak škoda netrvá, nakoľko uvedená suma bola vrátená poškodenej spoločnosti GESENS, s.r.o. Bardejov.

Za to mu bol uložený podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 36 písm. l/, n/, § 37 písm. m/ Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona bol obžalovaný zaradený pre výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný do výroku o treste, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Dovodí tým, že obžalovaný sa ku skutku priznal a v čase jeho spáchania bol pod vplyvom alkoholu. Stará sa o manželku a dieťa a má prisľúbenú prácu, preto v danom prípade je eventuálne možné uvažovať aj o inom druhu trestu, napr. treste povinnej práce, prípadne peňažnom treste, ktorý by za pomoci svojej rodiny uhradil. Požiadal o zhovievavosť súdu a uloženie iného druhu trestu.

Na základe takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

V prieskumnom konaní bolo zistené, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 31.01.2014 po prednesení obžaloby a po zákonomnom poučení urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku, ktoré bolo po splnení procesného postupu podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. por., a po návrhu prokurátora prijaté súdom s tým, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaný

ku spáchaní skutku priznal, sa nevykoná a vykoná sa dokazovanie len k výroku o treste. Správne postupoval okresný súd, keď prijal takého vyhlásenie o vine, pretože skutkové okolnosti napadnutého rozsudku sú výsledkom prípravného konania, v ktorom sa postupovalo podľa ustanovení Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci.

Konanie obžalovaného bolo po právnej stránke zákonným spôsobom posúdené ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona, za ktorý je možné uložiť trest odňatia slobody až na 2 roky. Obžalovaný svojím konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, t.j. finančnej hotovosti vo výške 500,- Eur z peňaženky uloženej za barovým pultom. Obžalovaný týmto konaním naplnil po objektívnej aj subjektívnej stránke skutkovú podstatu uvedeného prečinu.

Prvostupňový súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom vyhodnotil existenciu poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l/, n/ Tr. zákona (priznanie sa k spáchaní trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom) a priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písm. m/ Tr. zákona (bol už za trestný čin odsúdený) a pri ukladaní trestu postupoval v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zákona, aj keď správne mal postupovať podľa § 38 ods. 3 Tr. por., v zmysle ktorého sa znižuje horná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, t.j. rozmedzie od 0 mesiacov až 16 mesiacov.

Obžalovaný W. O. bol v minulosti 4-krát súdne trestaný (aj keď sa v 3 prípadoch na neho hľadí, akoby nebol odsúdený), prevažne za majetkovú trestnú činnosť. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce sp. zn. 3T 137/13 zo dňa 9.7.2013, právoplatným dňa 26.7.2013 pre prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 1 roka a 6 mesiacov so skúšobnou dobou do 26.1.2016. Z uvedeného je teda zrejmé, že obžalovaný páchal opätovne majetkovú trestnú činnosť v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a to v krátkej dobe po nadobudnutí právoplatnosti uvedeného trestného rozkazu. Aj napriek vyššie uvedenému pochybeniu okresného súdu pri rozhodovaní o treste zastáva krajský súd názor, že uložený nepodmienený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, teda pri dolnej hranici zníženej trestnej sadzby zodpovedá zásadám pre ukládanie trestov. Z výroku o treste je totiž zrejmé, že prvostupňový súd ukladal trest v rozmedzí zákonom zníženej trestnej sadzby (0-16 mesiacov) a z dôvodu stability súdnych rozhodnutí odvolací súd zistený nedostatok nenaprával, pretože by to zásadným spôsobom neovplyvnilo postavenie obžalovaného pri rozhodovaní o výške trestu.

Zákonom zodpovedajúce je aj rozhodnutie okresného súdu o spôsobe výkonu uloženého trestu. Vychádzajúc z vyššie uvedené je teda rozhodnutie prvostupňového súdu o tom, že výkon uloženého trestu odňatia slobody obžalovaný vykoná v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, zákonné. Odvolací súd konštatuje, že boli splnené zákonné podmienky pre výkon takéhoto trestu, vzhľadom na to, že obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Vo vzťahu k odvolaniu obžalovaného záverom krajský súd poukazuje na vyššie uvedené a má za to, že obžalovanému v danom prípade bol uložený primeraný trest, keďže obžalovaný sa trestnej činnosti dopustil ani nie mesiac od nadobudnutia právoplatnosti vyššie uvedeného trestného rozkazu. Taktiež je potrebné uviesť, že obžalovanému už bol raz za inú trestnú činnosť ukladaný trest povinnej práce, ktorý vykonal, ale aj napriek jeho výkonu sa neskôr dopustil ďalších protiprávných konaní, za ktoré bol právoplatne odsúdený. Teda ani uloženie a výkon trestu povinnej práce nemal na obžalovaného taký výchovný účinok, aby sa ďalej nedopúšťal protiprávného konania. Z uvedených dôvodov bude preto potrebné na prevýchovu obžalovaného pôsobiť výkonom nepodmieneného trestu.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd riadny opravný prostriedok obžalovaného W.N. O. vyhodnotil ako nedôvodný a jeho odvolanie zamietol postupom podľa § 319 Tr. poriadku.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.